

af har sagt, hvad jeg troer og skjønner, at det danske Folk og den danske Rigsdag paa Folkets Vegne burde forbeholde sig for hele den uberegnelige Tid, da Fællesforfatningen skal gjælde, og da den danske Rigsdag ikke skal have et Ord mere at sige i Alt, hvad der angaaer de udbortes Anliggender, Hæren og Flaaden og Pengekassen, kort sagt Alt, hvad der sætter det Hele i Bevægelse. Jeg sagde strax, at jeg formoder, at det ikke er undgaaet Ministeriets eller den høitærede Cultusministers Opmærksomhed, at der er mange af de Punkter, som jeg har sat, som slet ikke ere Andet, end hvad der ligefrem stemme overens med de Bestemmelser, som findes i Udkastet, men som det ikke giver os nogen Betyggelse for, og som vi derfor ikke maatte bygge paa, fordi det jo baade efter Udkastets Natur og efter Ministeriets Erindring var foranderligt, saa at vi paa ingen Maade kunde være visse paa, at det blev staaende der. Det var f. Ex. her Tilfældet med, hvad der staaer strax i Udkastet, at Regjeringsformen for hele Monarchiet skal være indskrænket monarchiff, og hvoraf man jo saa meget let slutter, at saa skal selvfølgelig ogsaa, skjøndt denne Paragraph er gaaet ud af Grundloven, Regjeringsformen i Kongeriget Danmark være indskrænket monarchiff. Jeg fandt, at det ikke var Tilfældet; thi ellers maatte Regjeringsformen i Holsteen og Regjeringsformen i Slesvig ogsaa være indskrænket monarchiff, og dernæst, om det ogsaa havde den Betydning, og om det kunde ligge deri, saa ere vi dog slet ikke visse paa, at denne Paragraph, der er kommen som en Indrømmelse efter Adressen, at denne Paragraph, som det forrige Ministerium ikke vilde have sat, og som jeg slet ikke er vis paa, at hvert nyt Ministerium vilde lade den blive staaende deri. Fremfor Alt maa man see paa den uberegnelige Tid, og jeg har ikke glemt den, og det skulde gjøre mig ondt, om Rigsdagen her har glemt den, og det skulde ogsaa gjøre mig ondt, om Ministeriet har glemt den, skjøndt det jo dog som oftest i særlige Forsamlinger skeer, at man glemmer Fremtiden over Diebliffet (Hør!), glemmer ogsaa, at man har taget Forholdsregler for Fremtiden, hvorpaa man dog skulde huffe.

Det er sleet, det veed jeg; det slete vistnok mod min og Manges Billie, men det slete jo ved Arveloven, at der blev taget en Bestemmelse om, at i et vist Aar, — det kan blive snart, det kan være noget længere, men det vil ikke være, hvad man i et Folks Historie kan kalde længe — saa skal ikke længere Kongeriget Danmark have en Konge, som det kan kalde sin egen, saa skal det ikke mere kunne regne paa alle de Sympathier, som vi nu regne paa og altid have regnet paa hos vor danske Konge, nei, da gjælder det om, hvad der er Ret, hvad Forholdet er for den ene Landsdeel som for den anden, og da siger jeg, da er det meget nødvendigt, at det staaer esteds udenfor Udkastet, esteds, hvor det ikke kan slettes ud, at Kongeriget Danmark vedvarende skal have en indskrænket monarchiff Regjeringsform. Saaledes er det ogsaa med Eden, med den Ed, som den tiltrædende Monarch skal aflægge, som der staaer i Udkastet, ogsaa paa Grundloven for de særlige Anliggender. Men det kan jo gaae bort, eller jeg vil meget mere sige, at det er rimeligt nok, naar der kommer et nyt Dynastie, at der da kan indtræde Omstændigheder, ifølge hvilke det blev strøget; og da kommer det an paa, om vi have sagt, idet vi afgave vort Samtykke med Hensyn til Fællesanliggenderne, om vi da have sagt: Dette forbeholde vi os. Saaledes er det ogsaa med mange af de Punkter, som det lod til, at den høitærede Cultusminister vilde gjøre latterlige, fordi de vare 18. Men der var to, om hvilke det kunde tænkes, at Ministeriet vilde sige, at de vare indbefattede under dem, som Ministeriet ikke kunde gaae ind paa, og netop af Hensyn dertil gjorde jeg den Forskiel, at jeg ikke tog alle 18 Punkter sammen, men at jeg har ønsket, at kun de 6 Punkter, som jeg ikke troede der kunde være den allermindeste Grund for Ministeriet til at sætte sig imod, kun de skulde sølges ad, medmindre der skulde afstemmes om de øvrige hvert især, ikke fordi der jo var vigtige Punkter imellem de andre, som jeg ikke kunde lade falde, naar jeg skulde sige Ja, men fordi der dog ikke var en saadan nødvendig Sammenhæng mellem dem alle, at ikke nogle af dem, naar de ikke kunde faae Stem-